

Blekotaj 6.

4. 7. 2024

VŽDY ČERSTVÁ PŘÍLOHA ZPRAVODAJE

Chtěl jsem vám to říct už včera

Noc se se dnem sešla a já Vás naposledy zdravím. Jsme na konci festivalu a tak se sluší poděkovat. Ostatně skoro pořád se sluší děkovat. Je to rozhodně lepší než neděkovat vůbec. Proto bych chtěl poděkovat souboru Poklad z Hlinska, protože Karkulčin popěvek nemůžu dostat z hlavy už hodiny. Podářilo se jim dokonce přebít hlášku "Kvaky kvák je to tááák", která opanovala vnitřek mojí hlavy poslední dny. Dále bych chtěl poděkovat moc milému zaměstnanci Kafekáry, že mi nechrstl stoprocentní Arabicu do obličeje, když jsem na transakci o pětasedesáti korunách vytáhl tisícovku. Poděkovat musím i Lukáši Bouzkovi, že se rozhodl rodinný klobouk, jenž se v jejich rodině dědí z otce na syna už po celé generace, svěřit právě mně. A že jsem měl mezi syny docela konkurenci. Ale hlavní poděkování skutečně z hloubi srdce patří všem, co se jakkoliv podílejí na našem plátku. Redakci, všem občasným přispěvatelům, ale i čtenářům, jejichž nadšení mě nutí každé ráno po čtyřech hodinách spánku vstát z postele. Jste opravdoví hrdinové a bez Vás by to cenu nemělo. Užijte si poslední den festivalu a rozdávejte radost.

Příjemné počtení přeje Adam Češner

Sokolové měli zůstat radši na Strahově

Inscenace *O čem král doma nevěděl* se opravdu ale opravdu nepovedla. Vlastně mám problém sám pro sebe pojmenovat, co jsem to právě zhlédl. Stokrát ohraný příběh, kdy hloupý král slíbí zlounovi něco, o čem neví, že to má. V celém sále je pak on sám jediný, kdo je překvapen, že tím přišel o syna. Ten se pak musí vydat do otroctví, zaporák se ale rozhodne někam odejít, a tak prince zachrání deus ex machina. Ani stopový prvek inovace, napětí nebo nedejbože překvapení. Rozatomizovaná příběhová linka, kdy při každé přestavbě soubor rozsvítil v sále, probořil čtvrtou stěnu a vyrazil koketovat s publikem. Celou dobu jsem si říkal proč. Nevím. Po celou dobu jsem neměl za nehet důvod, jakékoliv postavě fandit. Král a jeho syn jsou oba neuvěřitelně hloupi. Kašpárek je asi nejotravnější, co jsem kdy zažil. Víla se zjeví, udělá kouzlo, aniž by měla důvod, a zmizí. Příběhová kostra byla otrhaná jak měsíc ležící mršina, nezůstalo na ní nic, co by příběhu dodalo elementární zajímavost. Hlavní záporák – Vodník – je sice představen jako extrémně silná postava, jež ovládá vodu, živly a počasí, ale skutek utek. Když ho na konci potřebujeme porazit, zjeví se deus ex machina v podobě „lesní víly“, která udělá abrakadabra a vodník je najednou absolutně neschopný šašek, navíc proměněný v žábu. Neřeší se žádné konsekvence, vztah syna k otci, který ho doslova vyměnil za doušek vody, nevíme, co je zač ta víla a proč nepomohla už králi na začátku hry.

Soubor se držel prostředí, z něhož vyšel, sokolská stylizace je jasná, ale i tak jí bylo moc. Proč byla před samotnou hrou sekvence, kde se cvičilo s dětmi? Co tam dělala postava Miroslava Tyrše? Chápu, že nefunkční příběh a postavy se dají (minimálně pocitově) nahradit extrémním vtažením dětí do děje, které pak už automaticky reagují úplně na vše. A to je důvod, proč soubor bořil čtvrtou stěnu častěji, než Iva Kubelková v *Jak se staví sen*. Myslím ale, že nejsem sám, kdo není fanoušek.

Když se ještě dostanu ke scénografii, jednoduché, klasické marionetové jevištětko je přesně to, co bych očekával, proč ale seděl celou dobu přímo na jevišti čtvrtý člen souboru, který neměl jinou roli než napovídat a pouštět hudbu? Proč seděl přímo vedle, a ještě na těch obyčejných spolkáčových židličkách? Omlouvám se, ale nerozumím tomu. Opravdu nechci být moc kritický a nemyslím to vůči nikomu špatně, ale nechápu, jak se taková inscenace, kdy dostala do hlavního programu.

Adam Češner

Představujeme vám posledního nepředstaveného člena Blekoredakce Lukáše Hojdu.

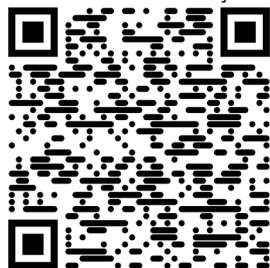
Ahoj, jsem Lukáš Hojda. Mám rád hudbu a klid. Nesnáším matiku, trapné inscenace a když si ze mě někdo dělá srandu. Jde mi kreslení (alespoň to o mně říkají ostatní) a hraní her na mobilu. Nejde mi vaření. Například když dělám palačinky, vznikne z toho trhanice nebo spálená placka. Tak čau.

Točili jste, kreslili a napsali nám

Do redakce nám došla tři díla. Jsme moc rádi, že se o ně s vámi můžeme podělit. Jedno zde otiskujeme, druhá dvě filmová jsme nahráli na google disk a vy si je můžete prohlédnout po naskenování QR kódu. Neváhejte. Stojí to za to.

Milá šilena káčko,
posílám příběh z LCH.
Jestli se vám líbí do Blekotaje.
Mike Maloy
11 let

Naskenuj mě!

BLEKOMIKS 5: KONEC

JELIKOŽ JE
TOHLE POSLEDNÍ
BLEKOMIKS, MÍSTO
PŘÍBĚHU JEM SI
PRO VÁS PŘIPRAVIL
BAŠNIČKU.

Po třetí
CO SE STAL

ŽE NĚKDO VAM ŘIK
TE SE PŘIPRAVOVAT,
CO LOUTKY NA S
PEŠKA HLEDALY. HL
LOUTKÁŘSKOU CHR
NALI JTEŠTEN, KDO
BOREŠ, TOHLE JE

KDE
JE ALE
PEŠE

B
L
E
X
E
S
O

O S E X U E L B

Autoři: Pippa, Luky. Anna Marie a dvě neznámé festivalové divačky

?

Čerstvé zprávy!

Kloni zmizeli!

CO SE ALE BUDE
DÍT DÁL? NO, TO
NEVÍME!

To, že se ztratil pejsek, je sice smutné, ale nenechte si tím zkazit náladu. Doufám, že jste si Loutkářskou Chrudim užili. Přeju Vám, abyste to stihli přes prázdniny dospát. Tak čau.

CH UDĚLOSTECH
MI PŘÍPADÁ NORMÁLNÍ

TY LOUTKY JEDNOU OKRÁDNOU SVĚTLOZÁČNĚ
HNED JÁ VŠAK NĚCO VÍM, JIM TO NEPOVÍM.
TŘEŠE MEU DĚLALY? SVĚHO KAMARÁDA
DĚLALY, NENAŠLY BYLY STRAŠNĚ SMUTNÍ!
CHRUDIM SI UŽIJTE, ZAŽITKY DO SEBE
VYMYSLĚL LOUTKÁŘSKOU CHRUDIM BYL
ASI KONEC.

Lukáš
Hejda

K?

Seminární semeniště loutkářské moudrosti

- Na koho nemá být pozornost, ten ať se nehýbe. (seminář Davida Bolecha)
- Když loutku přestaneš držet a vodit, když ji pustíš, je to jakoby ta postava umřela. (seminář DB)
- Všechno může být pomalejší, divák má jiny čas. (seminář DB)
- Na diváky budme opatrní, divákům neubližujme. (seminář DB)
- Myslíme si, že to máme pod kontrolou, ale vždycky přijde okamžik, kdy to pod kontrolou nemáme a v ten moment, kdy člověk neví, je autentický. (seminář Dorky Bouzkové a Marceley Machové)
- Neříkej si o podporu, udělej to sám. (seminář DB a MM)

KOUKEJ SOUTĚŽ

Chcete získat batůžek, tužku nebo blok? Ještě to stihnete.

V redakci za Pippichem si u otevřeného okna vezmi 2 nalepovací očíčka, pak vymysli nějaké vtipné místo, kam by se dala nalepit tak, aby z daného objektu vznikla loutka. Pak se vrať před redakci. Budeme tam od 15:00 do 15:30. Ukaž nám svůj výtvar nebo jeho fotografii a odnes si svou odměnu.

Tvůj Blekotaj

Věděli jste, že ...

- ... i loutka může mít svůj rodný list?
- ... se o tom jako první dozvěděly děti na semináři Cirkus od Zdeničky?
- ... si můžete Hanku Voříškovou pozvat k sobě s jejím představením?
- ... když rozsvítíte, nejsou vidět víly?
- ... když jsi ve stínovém divadle stoupnete s kulisou řeky blíž ke světlu, je větší?
- ... někdy není možné poznat, zda je člověk autentický nebo zda to hraje?
- ... že si Lukáš Hojda ráno zabalil svačinu, zapomněl ji na ubytovně a snědl si ji až v 16:22?
- ... listové těsto hydratuje?
- ... věděli jste, že Beseda sídlí v MEDu?
- ... v Brně mají divné sochy?
- ... existuje zmrzlina ze slaných pražených mandlí?
- ... na začátku každého představení je touha, potom spousta práce a pak až výsledek a my většinou hodnotíme jen ten výsledek?
- ... nám tento týden takhle rychle uteče?

RODNÝ LIST LOUTKY

v knize narození matričního úřadu Redakce Blekotaje v Divdle Karla Pippicha.....

okres Chrudim.....

roč. 2024.....

JMÉNO/CIRKUSOVÉ UMĚLECKÉ JMÉNO/PŘEZDÍVKA	
POHLAVÍ	
VĚK	
PŮVOD	
SPECIALIZACE	
POVOLÁNÍ	
SILNÉ STRÁNKY	
SLABÉ STRÁNKY	
DALŠÍ DŮLEŽITOSTI	

v Chrudimi.....

dne 4. 7. 2024.....

 Loutkářská Chrudim

Zavařovací sklenice festivalového dění

Jsme na konci festivalu a dojmy, zážitky a postřehy se hromadí a vytvářejí příjemné festivalové blaho, kvůli kterému bude zase o to těžší odjíždět. Viděla jsem spoustu inspirativních a obohacujících představení, která rozvíjela mou diváckou představivost a hravost. Chtěla bych si je uchovat a něčím podpořit. Mám nápad. Není to nic náročného a násilného, spíše takové meditativní, literárně výtvarné cvičení.

- Vyhlídnu si místo, lehnu si, sednu si, střídám to.
- Zavírám oči a zaposlouchávám se.
- Co slyším? Ladí spolu zvuky nebo se bijí? Snažím se zaměřit jen na některé. Pak je nechávám míchat se uvnitř mé hlavy.
- Zkouším si je zapamatovat, všímám si toho, co ve mně vyvolávají a jaké pocity teď vlastně mám.
- Pomalu otevírám oči a vše si poznamenávám.

- Zkouším co nejvíce proniknout do zvuků kolem sebe a zachytit je slovy.
- Přesouvám se jinam a provádím totéž s vůněmi a tím, co nahmatávám.
- K zápisu využívám zavařovací sklenice ze spodní části stránky. Pomyslně odšroubovávám víčka a láduji dovnitř všechno, o co nechci přijít. Popisuji, pokresluji, polívám, pokapávám, přemýšlím, navoňuji, vybarvuji, polepuji...

Pokud máte chuť, udělejte totéž. Přeji Vám všem šťastnou cestu domů.

Baruša

